

mahha. Kanga-plekia joudis temmata
avvi, ja ta sūddasai, sedda asja kuuldes,
nenda ligutud, et ta kohhe so rubla om-
masti warrandusfest kokkokorjas ja kahhe
föbrade jure läks, kes ka iggainees 25
rubla senna jure pannid, et sadda rubla
täis sai. Sedda rahha viis ta siis römo-
ga Bömi kätte ja ütles: Siin on sadda
rubla — füll sa tead isse, mis sa selle rah-
haga wottad tehha. Jummal andko igga
hea lapsele sedda armo, et ta wiks omma
ausa mannemattete abiks olla. Ükski ei
joua sedda römo kirjassee üllespanna, mis
meie noor mees, sedda rahha wottes, om-
mas sūddames tundis. Ta heitis sedda
ford vältwei mahha ja tānnas Jumma-
lat — ja satis ruttopa ja römo párrast nut-
tes sedda rahha omma issa kätte.

Böm jái nūud hépis selle kanga-plekia
tenistusse, ja temma holekandmissee ja murre
läbbi läks selle maia tö ja kaup itka laies-

maks

maks ja suremaks; fest ta viis isse need
walmis pleitud kangaad suurte lādade peale,
sai neid itka heaste ãrramuidud ja toi keit
fassso truiste omma perremehhe kätte, kes
siis jälle sedda rohkem laskis kudduda ja
plekida. Se eest andis se aus kanga-ple-
kia Bömil igga aasta suremat palka, ja
se hea poeg mōiles siis jälle omma issa
peale, ja satis temmase keik rahha, mis
temma enne kassuks jái, nenda et ta issa
Jummala abbiga fest suremasti waesusse fest
peasis ja jälle fauniste wois ellada. Wie
aasta párrast surri kanga-plekia, ja ta olli
omma wümse seädmissse ramatu sees seäd-
nud, et Böm piddi temma ausa tenistusse
párrast künnest ossa temmasti warrandus-
fest sama, se olli tuhhat rubla.

Selle rahhaga haffas Böm nūud isse
assuma ja nenda, kui ta endine perremees,
linna-kangadega kauplema. Keik temma
tö ja nouud latjed wägga hästi forda, ja se

obi